

vilde have vort Lovforslag gennemført, ikke havde dristet os til at gaa saa langt, men paa det ene Punkt, nemlig med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, var blevet staaende ved det, som i 27 Aar har været det historiske Grundlag her i Landet.

Saa rettede det ærede Medlem fra Odder (Hegelund Lange) et direkte Spørgsmaal til mig. Han sagde: Naar ubemidlede Mennesker bliver 60 Aar, og de har faaet Alderdomsunderstøttelse og saa bliver syge, har de saa Ret til Invaliditetsunderstøttelse efter dette Forslag? Og hvis de havde det, vilde det betyde, mente det ærede Medlem, at Kommunerne derigennem kunde finde en Vej til at vælte Byrderne fra sig over paa Staten. Som Spørgsmaalet var formet af det ærede Medlem, maa jeg svare: Nej, fordi et Par Mennesker, som er blevet 60 Aar og har faaet Alderdomsunderstøttelse, bliver syge, faar de ingen Ret til Invaliditetsunderstøttelse. En anden Sag er det, hvis de bliver Arbejdsinvalidider, men det bliver de først efter denne Lovs hele Terminologi med Berettigelse til Understøttelse, hvis Statsinstitutionen, Invaliditetsraadet erkender og bedømmer Tilfældet saaledes, at Arbejdsevnen er nedsat til $\frac{2}{3}$, saa falder de ind under Invaliditetsunderstøttelsen. Men det ærede Medlem vil se, at her er ingen Vej for Kommunerne til at vælte Byrden over paa Staten, fordi det er en Statsinstitution, som har det afgørende Ord i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) bebrejdede mig, at jeg havde kaldt den gældende Mangel ved vor bestaaende sociale Lovgivning et uhyggeligt Hul, det maatte jeg ikke sige, det var urigtigt at bruge dette Udtryk. Ordet Hul er jo ganske naturligt efter dansk Sprogbrug og — hvad for Resten det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) gjorde opmærksom paa i Gaar — laant direkte fra Kommissionsbetænkningen; og jeg har tilføjet, at det var et uhyggeligt Hul, og det forekommer mig berettiget. Naar vi nu i saa mange Aar har beskæftiget os med dette Spørgsmaal og endnu ikke har faaet Hullet lukket, forekommer Hullet mig meget uhyggeligt. Spørgsmaalet om en Invaliditetsunderstøttelse eller en Invaliditetsrente er blevet rejst for mange, mange Aar siden og har snart i en Snes Aar været Genstand for en indgaaende offentlig Debat, og en Kommission har været nedsat om denne vigtige Sag og har arbejdet halvtolvte Aar. Det forekommer mig, at naar en Kommission med al

mulig sagkyndig Bistand, med meget sagkyndige Medlemmer, baade Nationaløkonomer og Statistikere, har arbejdet med denne Sag i halvtolvte Aar, og der siden er gaaet tre Aar, og vi endnu ikke har faaet Hullet udfyldt, er det virkelig blevet et uhyggeligt Hul, vi slet ikke kan være bekendt.

Det ærede Medlem kom i Forbigaaende ind paa en Protest mod det, han mente, jeg havde anbefalet, nemlig de stramme Partiorganisationer. Jeg har ikke brugt Udtrykket „stramme“, men hvad jeg har ment var heldigst for et sundt politisk Liv, var faste Partier og klare Programmer, Vederhæftighed med andre Ord, og jeg tror netop, at denne Debat er et stort Vidnesbyrd om, hvor rigtigt dette Standpunkt er, at alt politisk Liv bliver sundere, jo fastere Partierne staar, og jo klarere Programmerne er, og jo mere Vælgerne ved, hvor de har hvert enkelt Parti og hvert enkelt Medlem af Partiet. Det ved de med Hensyn til denne Sag for det socialdemokratiske Partis Vedkommende og for det radikale Partis Vedkommende, men endnu ved Vælgerne det ingenlunde for Partiet Venstres eller for det konservative Folkepartis Vedkommende, og saa er det, man i Partier, hvor der er Uenighed eller Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet, fristes til at stille vage, tvetydige, uforbindende Talemaader op. Det er det, jeg Gang paa Gang har stemplet som Valgfæsk, hvorimod vor klare og positive Formulering af vort Standpunkt er lige det modsatte. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds maa dog vistnok indrømme, at det vilde give baade den politiske sociale Situation og Valgene en virkelig Klarhed, om de Spørgsmaal, der er oppe, og som man anser for modne til Afgørelse, blev positivt formuleret fra de forskellige Partiers Side i Lovform forinden Valgene. Det vilde dog virkelig give Klarhed og et virkelig godt Grundlag for Diskussionen. Men dér udtalte det ærede Medlem det ganske forbavsende, at nu skulde vi ikke diskutere det Spørgsmaal, det var ikke noget at kaste ind her i Debatten Dagen før Valget, nej, Dagen efter Valget kunde vi i Ro og Stilhed og udførligt diskutere dette Spørgsmaal. Mig forekommer det rigtignok, at Vælgerne er bedst tjente med, at Debatten finder Sted før Valget, saa kan de stemme med en vis Klarhed, ellers kunde de blive slem skuffet, ellers kunde det gaa galt for de Anskuelse, som Vælgerne helst vilde have gennemført.